

[Anne Grete Holmsgård]

ydelse, boligsikring osv. med mere end 4 pct.

Men for det første er det jo en regulering for prisstigninger, der finder sted fra sommeren 1982 til sommeren 1983, og det vil sige, at inden for de 4 pct. skal allerede være indeholdt de prisstigninger, som har fundet sted i det halve år, vi lige har passeret, og de udgør i hvert fald de 4 pct. alene. Så kommer der nogle prisstigninger i det næste halve år, altså her fra januar og til juli 1983, og de skal så enten være nul eller minus, hvis man overhovedet skal have bare en rimelig dækning i opreguleringen af de forskellige satser inden for boligsikringen. Jeg synes ærlig talt, det er noget hykleri, når de radikale endnu en gang påberåber sig bl.a. i deres betænkning, at de gerne vil stille sig solidarisk med børnefamilierne, og så går man alligevel med og siger, at boligsikringen kun skal reguleres med de 4 pct.

Hvis det nu er sådan, at man mener, det bare er, hvad der vil være prisstigninger for, hvorfor pokker skal boligydelsen så ikke også reguleres med det? Det skal den selvfølgelig ikke, fordi man ikke engang selv tror på, at prisstigningerne ikke bliver på 4 pct.; man regner selvfølgelig selv med, at de bliver meget højere end det.

Så vil jeg gerne med hensyn til boligsikringen i forbindelse med byfornyelse sige, at jeg vil slutte mig, hvad den socialdemokratiske ordfører, fru Lissa Mathiasen, sagde, og bede om, at lovforslaget kommer tilbage i udvalget til ny behandling. Så vidt jeg kan se, er der ikke nogen som helst rimelig garanti for, at mange af de mennesker, der kommer under byfornyelse, faktisk kan blive boende i deres boliger. Der er i hvert tilfælde nogle ganske gevaldige huller, og det er i modstrid med, hvad et bredt politisk flertal herinde stod og erklærede, både første gang vi havde byfornyelsesloven til behandling i 1980 og igen i 1982, nemlig at man ønskede at sikre, at folk kunne blive boende i deres kvarter, man ønskede at sikre, at lavtlønsfamilierne ikke skulle presses ud af deres kvarter, når der var tale om byfornyelse.

Om ændringerne i varmesynsloven vil jeg sige, at VS altid har været tilhænger af, at man gav tilskud til lejeboligerne, ligesom vi også har været tilhænger af, at man gav tilskud til deciderede lavindkomstfamilier, der boede i egen bolig, og som gerne ville have

isoleret boligen. Men vi kan ikke se nogen rimelighed i, at ejerboliger over en bred kam skal have tilskud til energibesparende foranstaltninger, selv om vi mener, at energibesparende foranstaltninger er fornuftige. Vi mener og har sagt det tidligere, også i forbindelse med lovens gennemførelse i 1980, at det var langt rimeligere at bruge den idé, som den daværende boligminister desværre også var løbet fra, men dog var kommet med et halvt år tidligere, nemlig i den tidlige vinter 1980, tror jeg nok det var, om, at man lavede en påbudsordning, hvorefter alle ejerboliger over en vis årrække gennemførte energibesparende foranstaltninger ud fra devisen om, at det i virkeligheden er til fordel for ejerne selv, fordi det, de skal investere, sparer de igen, og de får faktisk pengene igen over en meget kort årrække i form af mindre energiforbrug til opvarmningen.

I konsekvens af denne holdning vil vi støtte underændringsforslag nr. 7 fra socialdemokratiet, der betyder, at procenten efter januar 1983 sættes til 20, men vi vil gå imod, at procenten for ejerboliger skal være på 15 for 1983 og frem.

Arne Bjerregaard (KrF):

Som altid skal jeg fatte mig i korthed.

Lad mig klart sige, vi kan støtte de af ministeren stillede ændringsforslag. Jeg ønsker samtidig at gøre den bemærkning, at vi altid har været interesseret i andelstanken og også i andelsboligerne, og derfor finder vi det væsentligt, at man nu forsøger at udvide kvoten for andelsboliger, som nok i fremtiden kan blive et mere udtalt boligfællesskab.

Om forslagene i øvrigt må jeg sige, at jeg kan ikke se, at de indeholder just det sindsoprivende, men selvfølgelig kan de altid bruges af modstanderne sådan rent politisk til at skabe en vis forargelse imod det, som nu fremlægges. Hvis man ser på forslag fra tidligere socialdemokratiske ministre med hensyn til forhøjelse pr. kvadratmeter, skulle dette vel ikke være den store bid, som man skulle tage.

Endelig må jeg sige, at skal vi se på boligpolitikken generelt, så er vores økonomiske problemer i Danmark i væsentlig grad, eller for en stor del i alt fald, befordret af, at vi ikke vil betale, hvad det koster at bo. Vi har direkte og indirekte subsidieret boligen, og